

HOCAMIZ PROF.DR. YAVUZ ERCAN'IN ARDINDAN

Saadettin Yağmur GÖMEÇ*

Tarih camiasının kibar, beyefendi, kılık-kıyafeti, oturuş-kalkışı ve sohbetleriyle her zaman dikkati çeken Prof.Dr. Hikmet Yavuz Ercan ile tanışmamız 1987 yılında yüksek lisansımı bitirdiğim yıl olmuştur. Doktora çalışmam Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Genel Türk Tarihi Kürsüsü'nde devam etmeye karar verdiğimde, diğer hocalarım gibi kendisine ziyarette bulunmuştum. Daha sonraki süreçte asistan olarak girdiğim bu anabilim dalında Prof.Dr. Yavuz Ercan ile otuzbeş yıla yakın bir birlikteliğimiz oldu.

O vakitler Genel Türk Tarihi Kürsüsü bölümün en kalabalık öğretim üyesi ve elemanı kadrosuna sahipti ve bunların hepsi neredeyse kendi alanlarında birer abide şahsiyetlerdi. Bugün Allah'ın rahmetine kavuşmuş Prof. Dr. Bahaeddin Ögel'in Türk kültür tarihine dair yazdıkları hâlâ ilim adamlarına yol göstermektedir. Selçuklu tarihi uzmanı Prof. Dr. Aydın Taneri ile Kardeniz'in kuzeyindeki Türk tarihine dair her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilen büyük tefekkür insanı Prof. Dr. Mustafa Kafalı Türk tarihçiliğine damga vurmuş kişilerdir. Rahmetli Prof. Dr. Feda Şamil Arık ve Prof..Dr. Eşref Buharalı bu neslin bizden önceki ara kadrosu idi. Prof. Dr. Yavuz Ercan ise genel Türk Tarihi Kürsüsünü Osmanlı sosyal tarihi noktasında tamamlayan bir bilim adamıydı.

Atatürk'ün fakültesinde bulunmaktan her daim gurur duyan Yavuz Bey, kurum içi bütün kişisel ilişkilerinde gayet uyumlu bir yapıda olduğu gibi, biz asistanlar ile de sevgi ve saygıya dayalı hareket eden bir bilge insandı. Karşısındakileri kırmayan, sohbetleri son derece hoş bu ilim adamı her konuşmasında Mustafa Kemal Atatürk'ten örnek verir, onun kurmuş olduğu devlet ve cumhuriyetin kıymetini bilemediğimizi vurgulamaktan geri durmazdı.

Benim doktora hocam bilge insan Prof. Dr. Mustafa Kafalı idi ve çalışma saham da eski Türk tarihi olmasına rağmen, zaman zaman Yavuz Ercan

* Prof. Dr. A.Ü. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Öğretim Üyesi., e-mail-sgomec@yahoo.com., ORCID No:0000-4606-9006

Hoca'nın yanına gider, onunla yakın dönem Türk tarihi konusunda sohbetler ederdik. Asistan olduğumuz için asla bizi hafife almaz, sözlerimiz bitene kadar sakın sakın dinler, sonra da o akıcı Türkçesiyle yavaş yavaş kendisi konuşurdu.

Prof. Dr. Hikmet Yavuz Ercan, hocamız Kafalı'nın peşinden Genel Türk Tarihi Anabilim Dalı Başkanlığı yaptığı sıralarda, AÜ. Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürlüğünü de ifa etti. Bu kurumun binası Ankara'nın Keçiören semtinde olduğundan çoğu vakit orada çalışır, bu yüzden fakültedeki işlerini bizler yürütürdük. Tabi bu sıralarda hepimiz doçent ya da profesör olmuştuk. Ancak aldığımız ilmi terbiye gereği bizden büyük hocalarımıza sanki hâlâ birer asistanmışız gibi saygıda kusur etmeyip, yapılacak ne var ise hocalarımız söylemeden gereğini yerine getirmişizdir.

Hocamız enstitüden fakülteye geldiğinde mutlaka yanımıza uğramadan gitmez, bir bardak çayımızı içerdi. Sonra emekli oldu ve bu süreçte bir aralık Akdeniz Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesinde yüksek lisans, doktora dersleri verdi. O yüzden pek çok talebesi olmuştur. Ama buna rağmen özel sohbetlerimizde bir yerlere gelmesine vesile olduğu iki tane hayal kırıklığını dile getirmiştir. Buna bağlı olarak da tabii ki, "niye hata yaptım" diye üzülürdü. Elbette insanların hayatında olduğu gibi, akademik hayatta da bu tür nankörlüklerle karşılaşılabilir. Bazan insanlar nereden ve nasıl bir yerlere geldiklerini unutmuyor.

Bir erkek, bir de kız evladı bulunan Prof. Dr. Yavuz Ercan çocuklarını bu millete ve devlete hayırlı bir kişi olarak yetiştirdi. Hayatta kimseye minnet etmedi. Onun en büyük desteği olan hayat arkadaşı eşini yitirdiğinde adeta yıkıldı. Buna hepimiz şahit olduk. Bir gün kendisinin de Allah'ın rahmetine kavuştuğunu ve sessiz-sedasız defnedildiğini duyduk. Vasiyeti gereği öldüğünü ne fakülteye, ne de bizlere haber vermediler. Çok üzüldük, ama artık yapacak bir şey yok. Sessiz ve sedasız, arkasında güzel hatıralarla hayata veda eden kıymetli hocamıza Allah'tan rahmet diliyoruz.